

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **P. „N.“ v L.**, IČO: X., **o konečnej správe**, na odvolanie konkurzného veriteľa S. K., a. s. C., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. marca 2013, č. k. 3K/117/1999-276, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. marca 2013, č. k. 3K/117/1999-276 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 25. 10. 2000, č. k. 3K/117/1999-8 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. V. K., advokáta, X.. Správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 13. 12. 2012 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a náhrady hotových výdavkov správcu konkurznej podstaty. Konečná správa bola od 21. 12. 2012 vyvesená na úradnej tabuli súdu do 08. 01. 2013 a úpadca i veritelia boli o tom upovedomení s poučením, že do 15 dní môžu podať proti nej námietky. Námietky proti konečnej správe podal dňa 08. 01. 2013 veriteľ č. 6, 8, 11, 13, 17, 22, 23, 33 - S. K. a. s. C. Uvedený veriteľ považoval náklady konkurzu za neprimerane vysoké, a preto žiadal o ich riadne preukázanie príslušnými dokladmi, na základe ktorých by bolo možné posúdiť ich obsah a opodstatnenosť. Namietal najmä výšku výdavkov súvisiacich s úschovou písomností a žiadal o podrobnejšiu špecifikáciu výdavkov na spracovanie účtovníctva.

V tejto súvislosti súd prvého stupňa konštatoval, že správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení poukázal na to, že spoločnosť S., s. r. o., triedila písomnosti od roku 1970 do roku 2002, ktoré pozostávalo z 2 128 bežných metrov a 3 790 kg písomností, pričom sa jednalo o značný rozsah skladovaných písomností, pretože najväčšou položkou bola cena za úschovu mzdových listov.

K nákladom týkajúcim sa spracovania účtovníctva správca konkurznej podstaty uviedol, že toto konanie sa viedlo dvanásť rokov a ihneď na začiatku boli zistené nedostatky vo vedení účtovnej evidencie úpadcu, ktorá nebola pred vyhlásením konkurzu vedená v zmysle zákona o účtovníctve. K cestovným nákladom správca konkurznej podstaty dodal, že v priebehu konkurzu musel vykonať množstvo obhliadok, pretože predmetom predaja boli nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzali aj mimo areálu družstva, mnohé z nich bez súpisných čísel.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej uviedol, že na pojednávaní sa oboznámil aj s písomnými materiálmi predloženými správcou konkurznej podstaty, pričom zo zmluvy o úschove písomností; ako aj zo zmluvy spracovaní účtovníctva zistil, že tieto výdavky proti podstate boli správcou konkurznej podstaty riadne zdokladované. Zdôraznil, že účastníci po ich oboznámení nemali proti výdavkom námietky, a výhrady k týmto písomným materiálom nezistil ani súd. Následne skonštatoval, že pochybenia zo strany správcu konkurznej podstaty pri vyčíslení jeho výdavkov nezistil, pretože správca konkurznej podstaty podrobne v prílohách špecifikoval všetky jednotlivé vykonané cesty. vykonané osobným motorovým vozidlom vypracovaním cestovných príkazov.

Proti uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ S. K., a. s., B. a žiadal jeho zrušenie. V odvolaní uviedol, že v námietkach proti konečnej správe namietal najmä neprimerane vysoké deklarované výdavky na úschovu písomností, výdavky na vedenie účtovníctva a výdavky správcu na cestovné. Odvolateľ zároveň poukázal aj na neúčelový postup správcu konkurznej podstaty, v dôsledku ktorého boli takmer všetky dosiahnuté príjmy vo výške 133 936,38 eur spotrebované ako výdavky konkurzu v celkovej výške 131 015,68 eur, pričom po uspokojení odmeny správcu neostanú na uspokojenie veriteľov žiadne finančné prostriedky, s výnimkou výťažku vo výške 580,70 eur.

Odvolaateľ poukázal na to, že správca konkurznej podstaty sa vyjadril k námietkam veriteľa, ktoré súd prvého stupňa v súlade s § 114 O. s. p. v rámci prípravy pojednávania odvolateľovi nedoručil, čím mu podľa jeho názoru odňal možnosť pripraviť sa na prejednanie vznesených námietok na vytýčenom pojednávaní dňa 19. 03. 2013. Predloženie vyjadrenia priamo na pojednávaní krátkou cestou, nemožno podľa odvolateľa hodnotiť ako splnenie zákonných povinností vyplývajúcich z § 114 O. s. p. pre prípravu pojednávania. Odvolaateľ má za to, že mu nebola poskytnutá reálna možnosť oboznámiť sa s vyjadrením správcu konkurznej podstaty a všetkými doloženými dokladmi, ktoré tvorili prílohu predmetného vyjadrenia správcu. Podľa názoru odvolateľa, súd prvého stupňa týmto svojím postupom mu odňal reálnu možnosť konať pred súdom, čím je daný dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Ďalej uviedol, že hoci zákonná úprava striktne nepredpisuje, čo musí obsahovať výrok uznesenia, ktorým sa schvaľuje konečná správa, má za to, že výrok napadnutého uznesenia nie je dostatočne určitý, pričom je formulovaný v rozpore s ustálenou praxou konkurzných súdov. Konečná správa nie je podľa odvolateľa vo výroku rozhodnutia vôbec identifikovaná, pričom výrok uznesenia neobsahuje súdnou praxou zaužívané údaje ako sumu celkovo dosiahnutých príjmov, sumu schválených výdavkov, výšku schválenej odmeny a schválených výdavkov správcu a sumu určenú na rozdelenie veriteľom. Všeobecne formulovaný výrok napadnutého uznesenia je podľa názoru odvolateľa neurčitý, a tým aj nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť. Odvolaateľ v tejto súvislosti poukázal na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia týmto nespĺňa náležitosti predpokladané v § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p., nakoľko neobsahuje zdôvodnenie akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil a ako vec posúdil.

Vzhľadom na uvedené má za to, že konanie je postihnuté vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ako aj vadou v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p., nakoľko súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Nadalej tvrdil, že správca konkurznej podstaty zaťažil konkurznú podstatu neprimeranými nákladmi. Podľa neho zmyslom a účelom dohľadu konkurzného súdu pri prerokovávaní konečnej správy je ochrana veriteľov, aby správca konkurznej podstaty

nezaťažoval konkurznú podstatu nedôvodnými, prípadne neprimeranými výdavkami, ktoré znižujú uspokojenie konkurzných veriteľov. Súd prvého stupňa preto podľa odvolateľa pochybil, keď si bez bližšieho preskúmania osvojil tvrdenia správcu a všetky deklarované výdavky schválil.

Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že ako správca konkurznej podstaty nie je účastníkom konkurzného konania (okrem odmeny správcu) a podľa jeho názoru súd prvého stupňa nemal povinnosť jeho vyjadrenie doručovať namietateľovi - S. K., a. s. Dodal, že svoje vyjadrenie súdu riadne doručil a vypořiadal sa so všetkými okolnosťami, ktoré namietateľ uviedol, pričom k vyjadreniu priložil aj všetky prílohy. Podľa správcu konkurznej podstaty je napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa dostatočne odôvodnené a obsah odvolania namietateľa - S. K., a. s., je len formálny a odpísaný zo všeobecných rozhodnutí súdu. Pokiaľ odvolateľ - S. K., a. s. tvrdí, že sa nemal možnosť oboznámiť s konečnou správou správcu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, tak sa takto podľa názoru správcu, stalo výlučne zavinením tohto veriteľa.

Správca konkurznej podstaty dodal, že na prejednávani sa zúčastnil zástupca odvolateľa S. K., a. s., ktorý prevzal kompletne materiály, preštudoval ich a potom sa k nim vyjadril. Zástupca odvolateľa S. K., a. s., nežiadal o predĺženie lehoty na preskúmanie materiálov, prípadne o vytýčenie nového pojednávania, ale s pojednávaním súhlasil. Preto podľa jeho názoru, takýto postup súdu v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako odňatie možnosti konať pred súdom. Má za to, že zástupca odvolateľa - S. K., a. s. pred súdom konal, mal možnosť žiadať o predĺženie lehoty na prípravu, mal možnosť pred pojednávaním vyžiadať si všetky materiály predložené správcu, mal možnosť žiadať o odročenie pojednávania. Preto správca konkurznej podstaty, ani súd prvého stupňa, ničím nezavinili údajnú nepripravenosť zástupcu odvolateľa, pričom odvolanie podané odvolateľom považuje správca za nekonkrétne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 14 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze, vyhlásenom na majetok úpadcu P. „N.“ v L., IČO: X., schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol obsah námietok odvolateľa zo dňa 07. 01. 2013 proti konečnej správe, rovnako ako aj vyjadrenie správcu konkurznej podstaty k podaným námietkam, a vyslovil názor, že výdavky proti podstate boli správcom konkurznej podstaty opodstatnené a riadne zdokladované. Súd prvého stupňa konštatoval, že účastníci po oboznámení sa s písomnými materiálmi predloženými správcom, nemali proti výdavkom námietky. Výhrady k týmto písomným materiálom nezistil ani súd prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmaním rozhodnutia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, pretože nespĺňa náležitosti predpokladané ust. § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého súd v odôvodnení rozhodnutia stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci.

Súd prvého stupňa však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania.

Iba takéto odôvodnenie je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Odvolaací súd uvádza, že ak je skončené speňaženie, zostaví správca konečnú správu, ktorá sa netýka len postupu speňaženia, ale je celkovou bilanciou jeho činnosti. Musí preto obsahovať najmä súhrn konkurzných aktív, súhrn konkurzných pasív, výsledky prieskumných pojednávanií, výsledky incidenčných sporov, prehľad plnení, ktoré plnenia správca poskytol v priebehu konkurzu, prehľad výťažkov, ktoré boli dosiahnuté predajom, prehľad vecí a pohľadávok, ktoré správca sám vylúčil z podstaty. Konečná správa musí vyústiť v údaj o tom, aký vysoký výťažok má byť rozdelený medzi veriteľov a prehľad pohľadávok, ktoré z neho majú byť uhradené. Súčasťou konečnej správy musí byť i vyúčtovanie odmeny správcu podstaty. Súčasne s odmenou účtuje správca i svoje výdavky.

Podľa § 29 ods. 3 ZKV, súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní/úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Súd je povinný oznámiť veriteľom na úradnej tabuli súdu a v Obchodnom vestníku, kedy bude konečná správa vyvesená na úradnej tabuli súdu s tým, že od tohto termínu môžu podávať námietky. Jedná sa o procesnú lehotu. Po uplynutí 15-dňovej lehoty súd nariadi pojednávanie na prejednanie konečnej správy (§ 29 ods. 4 ZKV).

Súd je povinný predvolať na pojednávanie úpadcu a správcu a ak boli podané námietky, aj veriteľov, ktorí námietky podali. Zákon o konkurze a vyrovnaní neupravuje bližšie postup súdu pri prejednávaní konečnej správy. Pri prejednávaní podaných námietok veriteľov môžu vzniknúť rozpory a nedostatky správy, čo by mohlo mať vplyv na zmenu správy, prípadne vyúčtovanie odmeny a výdavkov, a preto konkurzný súd môže len schváliť, alebo neschváliť predloženú konečnú správu, resp. jej časť. O schválení, resp. neschválení konečnej správy súd rozhoduje uznesením.

Z obsahu spisu vyplýva, že konkurzný súd nariadil pojednávanie na prejednanie konečnej správy dňa 19. 03. 2013. Na pojednávanie sa dostavil správca konkurznej podstaty, úpadca, veriteľ - namietateľ S. K., a. s. - JUDr. R.M., podľa poverenia zo dňa 12. 03. 2013.

Z obsahu zápisnice z prejednávania konečnej správy (č. I. 275) nesporne vyplýva, že súd sa oboznámil s konečnou správou (č. I. 249), námietkami veriteľa č. 6, 8, 11, 13, 17, 22, 23, 33 - S. K., a. s. C., ako aj vyjadrením správcu konkurznej podstaty spolu s prílohami (č. I. 270).

Napadnuté uznesenie o schválení konečnej správy však neobsahuje vo výrokovej časti podstatné údaje, a to výšku sumy určenú na rozdelenie veriteľom, výšku nákladov správy a výdavkov a výšku odmeny správcu, čím nie je daný právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle § 30 ods. 1 ZKV.

Odvolačí súd taktiež zistil absenciu zákonných náležitostí rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. a konštatuje, že uznesenie súdu prvého stupňa nie je náležité odôvodnené, a tým je nepreskúmateľné a arbitrárne. Nedostatočné je predovšetkým skutkové odôvodnenie rozhodnutia, ktorým súd reagoval na námietky veriteľa. Skutková časť odôvodnenia len poukazuje na zmluvy o úschove písomností, zmluvy spracovaní účtovníctva a cestovné príkazy. Z takéhoto stručného odôvodnenia sa nedá zistiť, čo bolo predmetom týchto záväzkových vzťahov, aký bol rozsah a cena plnenia a či dohodnutá cena bola primeraná. Taktiež nie je zrejmé, akými dokladmi bolo plnenie vyúčtované a v akej výške. Odvolanie konkurzného veriteľa, podané aj z uvedeného dôvodu, je preto dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Košiciach, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. augusta 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová